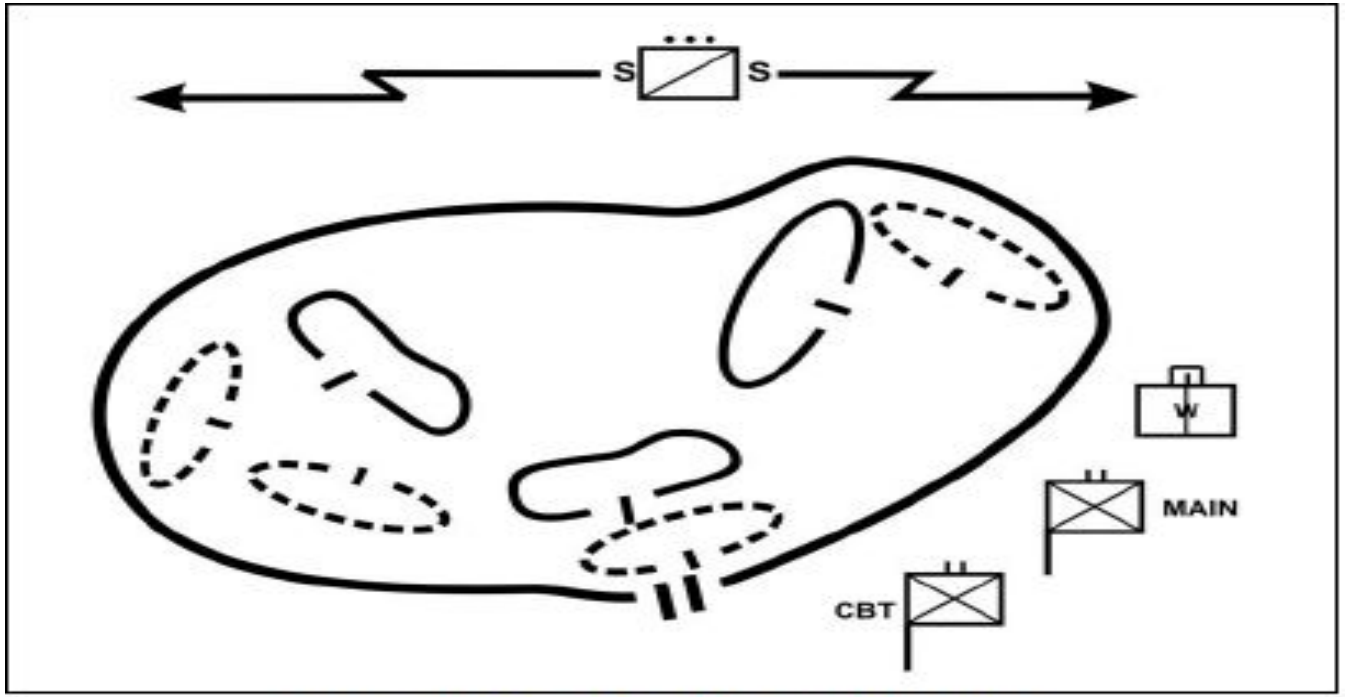
ОБОРОНА БОЙОВОЇ ПОЗИЦІЇ (ВР)

ВР – це загальне місцезнаходження і орієнтація сил на землі від яких підрозділи захищають. Підрозділи від батальйонного і до ескадронного розміру можуть використовувати ВР

ВИКОРИСТАННЯ БОЙОВИХ ПОЗИЦІЙ

Використання ВР командиром зменшує кількість його директив підлеглим командирам і дає їм більше свободи для розташування сил.

Бойові позиції – це виміри графічного контролю, що ідентифікуються номером, буквою, ім’ям або їх комбінацією.

ТРИ РІВНІ ПІДГОТОВКИ ДЛЯ БОЙОВОЇ ПОЗИЦІЇ

Три рівні підготовки для ВР: **окупувати, готувати і планувати.**

Використання ВР по наказу з пов’язаними завданнями «підготувати» або «спланувати» додає гнучкості і глибини оборонному плану.

ОКУПУВАТИ

Окупувати

Окупація – це повна підготовка позиції, де рота буде першочергово оборонятися. Підрозділ повністю планує, готує і окупує позицію перед часом «оборона NLT» (не пізніше ніж), що є вказаним у OPORD батальйону. Рота має тренувати окупацію і командир повинен встановити курок для окупації позиції.

ПІДГОТУВАТИ

Підготовка по суті означає, що підрозділ повністю проводить recon позиції і відповідної ЕА (ворожої зони), позначаючи позиції у ВР і виміри вогневої підтримки в ЕА.

Від ВР, підрозділ повинен виконати усі дії, щоб мати можливість виконати місію з окупації негайно. Планування, координація і повторення потрібні для підрозділу, щоб переміститися до ВР і виконати місію.

ПІДГОТУВАТИ (продовження)

Незважаючи на тимчасові обмеження, підрозділ окопується у позиціях виживаності, споруджує бойові позиції, призначає орієнтир для засобів ураження (TRP), розвиває плани прямого і непрямого вогню, розміщає перешкоди, звільняє зони вогню і попередньо складає боєприпаси.

Місії з підготовки є зазвичай критичними для оборони. Підрозділ, якому призначена така місія, повинен зберігати безпеку на позиції і на підходах до неї.

ПЛАНУВАТИ

Планування означає, що підрозділ повністю проводить recon EA і BP. Вони окремо планують попередні позиції підрозділу у BP і вони встановлюють заходи вогневого контролю в EA. Вони також координують і планують оборону з позиції.

Також, лідери проводять recon, обирають і позначають позиції, маршрути і місцезнаходження елементів безпеки. Потім, вони координують рух та інші дії, такі як підготовка перешкод і планів окупації з іншими елементами батальйону.

МАНЕВР

Командир може вільно пересувати свої елементи всередині призначеної ВР. Для того, щоб відповідати наміру командира, підрозділи можуть маневрувати ззовні ВР, щоб регулювати вогні або захопити можливості для наступальної дії.

Охорона, вогнева підтримка, захист, інші засоби забезпечення часто позиціонуються ззовні ВР із затвердженням від HQ, що приписав собі ВР. Репозиціонування підрозділів між ВР повинно бути ретельно скоординоване, щоб запобігти братовбивству.

РОЗПОДІЛ ПРОСТОРУ

Командир розподіляє простір підлеглим елементам всередині площі ВР, ґрунтуючись на доступному просторі, території і завданню місії. Командир батальйону думає на два рівні вниз або у рамках ВР взводу, коли він обирає ВР для підлеглих рот.

Коли це практично, йому слід забезпечити достатньо простору для кожної ВР для розпиляних основних, альтернативних і додаткових позицій для ключового озброєння.

РОЗПОДІЛ ПРОСТОРУ (продовження)

Командиру батальйону може змінювати кількість маневрених елементів у ВР батальйону через розподіл ВР більшої роти.

Бойові позиції також можуть відобразити позиції у глибині. Вони можуть приймати форму, іншу ніж стандартну довгасту, яка пропонує лінійну оборону всередині ВР.

Великі позиції також збільшують розподіл на контрартилерію і хімічне озброєння. Командир може поєднувати АО і ВР роти у АО батальйону відповідно до тактичної ситуації.

ТИПИ БОЙОВИХ ПОЗИЦІЙ

Є 5 типів ВР:

1. **Основна (primary)**
2. **Альтернативна (alternate)**
3. **Додаткова (supplementary)**
4. **Послідуюча (subsequent)**
5. **Укріплений пункт (strongpoint)**

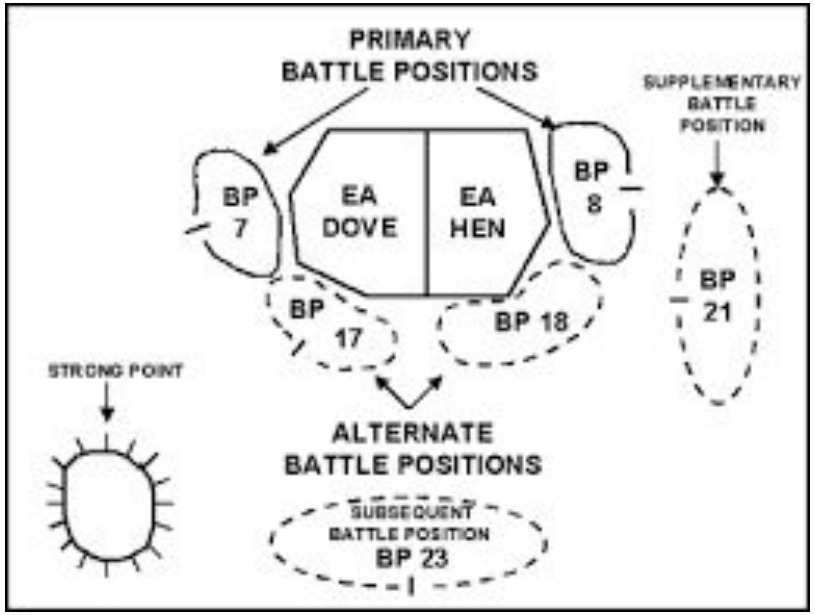
Основні позиції

Основні позиції покривають найбільш імовірний ворожий avenue of approach у зону. Основна позиція – це найкраща позиція для виконання призначеної місії.

Маршрути між бойовими позиціями мають бути добре відомі і повторені (оптимально за тих же умов, що очікуються під час виконання).

Основні позиції

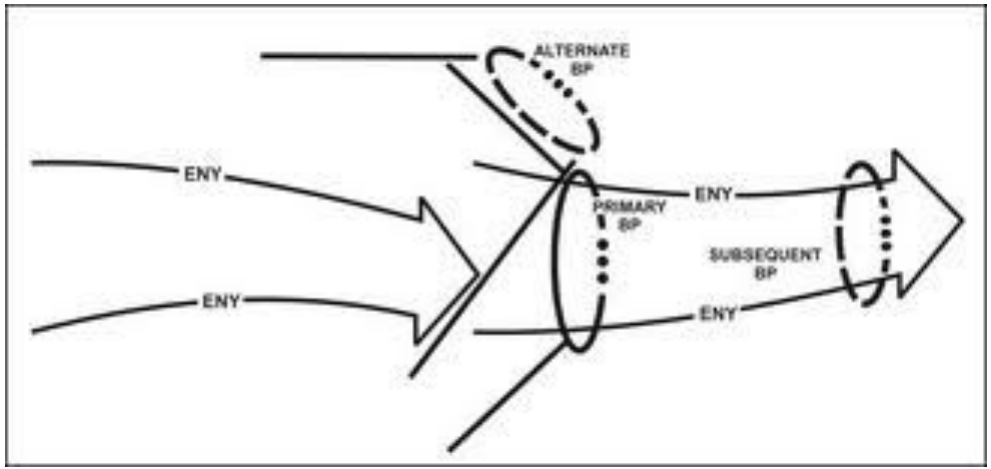
Альтернативні позиції

Альтернативні позиції – це позиції, що призначені для використання, коли основні позиції стають неспроможними або непридатними для виконання призначеного завдання. Ці позиції дозволяють обороцю виконати його початкове завдання, таке як покриття avenue of approach або EA, використовуючи початковий план прямого вогню.

Альтернативні позиції збільшують виживаність оборонця, дозволяючи входити у бій з ворогом з різних позицій і рухатися до інших позицій на випадок придушуючого або задимленого вогню.

Альтернативні позиції

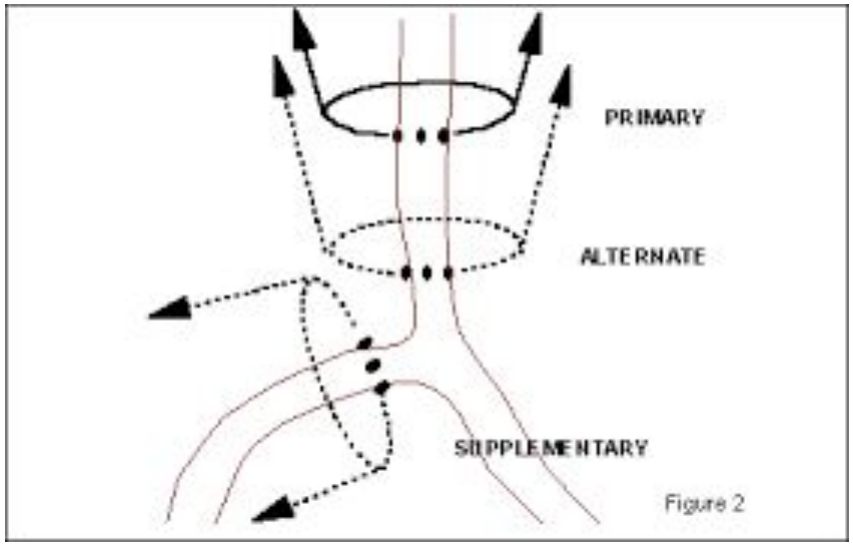

Додаткові позиції

Додаткові позиції призначаються, щоб покривати ті avenues of approach, які не очікувалося, що ворог використає як основні.

Додаткові позиції

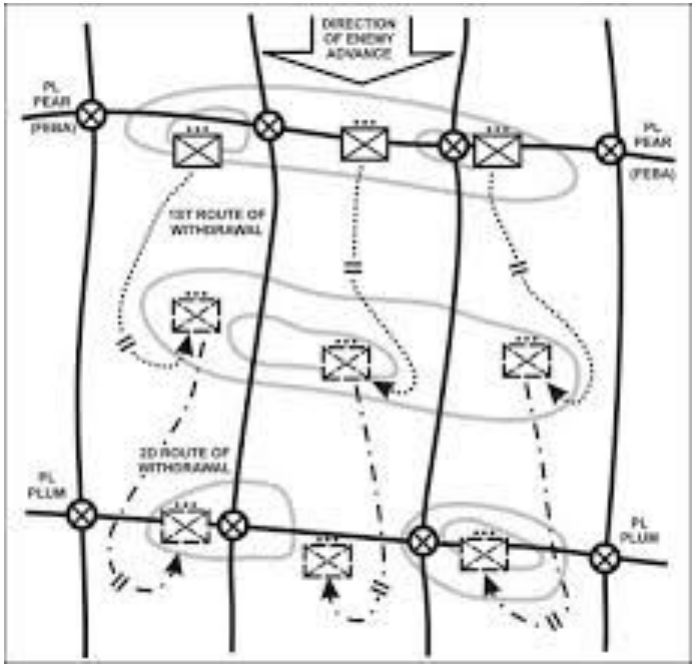

Послідуючі позиції

Послідуючі позиції – це ті, до яких підрозділ очікує рухатися під час ведення бою.

Оборонний підрозділ може мати декілька послідуючих позицій (особливо під час операцій затримки), кожна з відповідною основною, альтернативною або додатковою позицією.

Послідуючі позиції

Укріппункти

Укріппункти – це важко захищені ВР, що прив’язані до існуючої або підсилюючої перешкоди, щоб створити опорні пункти для оборони, або щоб позбавити ворога ключової або вирішальної території.

Укріппункти вимагають багато часу, інженерної підтримки і ресурсів 4 класу і зазвичай вимагають збільшений 5 клас для оборони.

Батальйону можуть дати місії з укріппунктами у рідкісних випадках; однак, статичний характер операції і необхідні для створення укріппункту ресурси, роблять це незвичайним призначенням місії.

Укріппункт батальйону

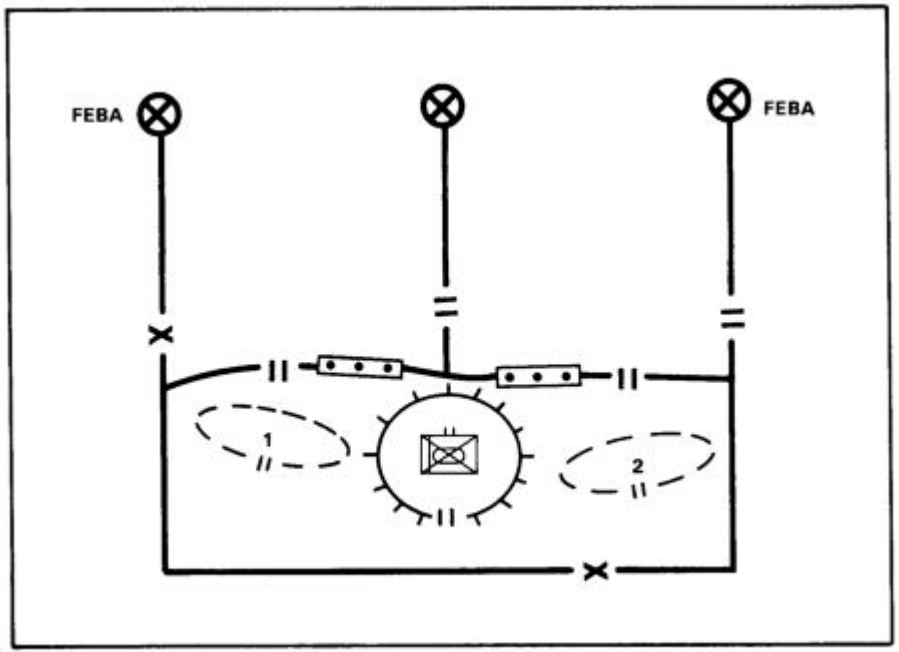

Figure 4-17. Battalion strongpoint.

ОБОРОНА СЕКТОРУ

Оборонна операція, яку командир батальйону отримує найчастіше, - оборона сектору. Використання секторів дає гнучкість і запобігає від ворожого концентрування переважаючої сили на купі оборонної сили.

Сили піхоти, що обороняються від ворога з переважаючою мобільністю, повинні використовувати глибину їх позицій, щоб перемогти ворога. Глибина оборони повинна надходити від першочергового позиціонування підрозділів по сектору – не від маневру. Глибина посилюється правильно розташованим і життєздатним резервом.

Позиції

Батальйон, що обороняється від озброєного ворога, використовує ряди ВР, що є взаємно- підтримуючими і можуть пробивати броню.

Їм слід бути розташованими на території з обмеженою кількістю бронесил.

Безпека

Це розташування є сильнішим проти бронесил, але більш уразливим до атак піхоти або дії об’єднаних сил, які можуть бути направлені проти однієї позиції за раз. Отже, підготовка позиції мусить наголосити на всеохоплюючій безпеці і взаємній підтримці.

Розгортання у глибині

Сили, розгорнуті у глибині, мають протистояти ворогу ефективними бронебійними вогнями з різних місць, адже він намагається маневрувати. Сектор організовується навколо розсіяних, малих підрозділів, які атакують ворога через глибину його формувань.

Фокус цієї техніки ставиться на ворожій силі. Міни та інші перешкоди, позиції піхоти і патрулі використовуються, щоб закрити прогалини, які не можуть бути ефективно покриті вогнем через територію замасковану або площі з великою кількістю лісів, дощу, захищені піхотою і посилені перешкодами.

Оборона у секторі

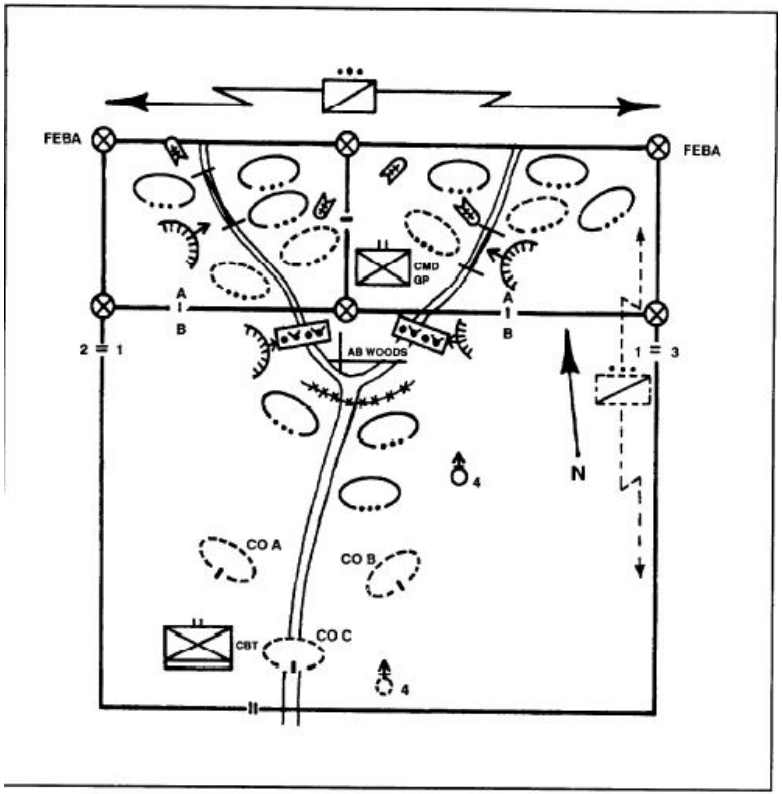

Figure 4-5. Defense in sector.

Варіанти вступу у бій

Командир має два варіанти вступу у бій при обороні сектору. Він обирає один, ґрунтуючи в основному на обмеженнях території і його очікувань від досягнення несподіванки. Його першим вибором є вступити у бій на максимально оптимальній відстані, ґрунтуючись на території і доступним системам озброєння.

Варіанти вступу у бій (продовження)

Його другим варіантом є дозволити ворогові наближатися всередині зони ведення вогню бронебійним озброєнням та кулеметами.

Оборонець потім ступає у бій з ворогом з насильницькими, поспішними і навмисними контратаками, створеними для знищення ворога з будь-якого напрямку. На обмеженій території, цей варіант позбавляє більш мобільної ворожої сили бойової потуги або мобільної переваги.

Вступити у бій на довгій відстані

Оборонець веде вогні на довгій відстані з FA, тактичним літаком і штурмовими гелікоптерами, щоб почати розвалювати безперервність атаки. Коли ворог наближається всередині зони вогню штатного важкого бронебійного озброєння, це озброєння надалі перериває ворожу синхронізацію і знищує ключові транспортні засоби.

Коли ворог входить у зону вогню штатного озброєння батальйону, бронебійне озброєння б’є бо ньому з багатьох напрямків і знищує його.

Допуск противника у глибину позиції

Ця техніка є орієнтованою на наступ. Вона дозволяє здійснювати спланованe проникнення, засади і контратаки через вороже формування.

Підхід бронетехніки не можна захистити переднім масивом сил. Такий масив можна швидко перейти або у нього можна проникнути під час масового артилерійського придушення, придушення димом і прямим вогнем. Щоб уникнути прориву, батальйон повинен шикувати сили у глибині. Концентрування батальйону на вужчих фронтах є ризикованим.

Планування

Командир бере до уваги наступні фактори, коли зустрічається з, більшою мірою, механізованою або броньованою загрозою:

(1) Командир визначає avenues of approach ворога і розмір сили, який може піти по кожному. Командир або S3 оцінює максимальну кількість транспортних засобів, які може розгорнути ворог за один раз на даних avenues of approach і за даний проміжок часу.

(2) Командир визначає, де транспортні засоби можуть бути знищені і де можна розмістити бронебійні системи озброєння, щоб знищувати ті засоби у зонах ведення бойових дій. Усі потенційні позиції вздовж сектору ідентифікуються. Якщо всі позиції використовуються, командир розсіює бронебійні системи. Роблячи це, він зменшує вразливість перед повним придушенням. Однак, він збільшує вразливість його сил, маючи багато малих підрозділів, які можна перемогти або обійти піхотою. Розсіяння також збільшує проблеми

Планування (продовження)

Командир може перейти до іншої крайності – він може розмістити усі його сили у декількох позиціях; це зменшило б проблеми командування і контролю та збільшило б безпеку його сил. Однак, ця крайність робить його бронебійне озброєння більше вразливим до придушення і непішого обходу. Розсудливий командир балансує ці вибори, щоб надати максимальну свободу децентралізованої дії для підлеглих.

(3) Розсіювання бронебійного озброєння може бути модифіковано для того, щоб було забезпечено достатньо піхотинців, щоб захистити це озброєння. Піхота запобігає пішій інфільтрації, забезпечує безпеку для бронебійного озброєння (в основному під час погіршеної видимості) і знищує броньовані сили на коротких відстанях.

Планування (продовження)

(4) Зосередження бронебійного вогню досягається призначенням зони враження цілі, основними і альтернативними секторами вогню і TRP. Бронебійні відділи батальйону можуть бути додані до або в DS роти. Командир батальйону може також тримати бронебійні відділи у GS під контролем лідеру бронебійного взводу або командира роти. Це робиться тоді, коли озброєння має покрити дві або більше зоні ведення бою у той самий час. Щоб зосередити бронебійні вогні, рота Dragons може бути розташована під контролем батальйону.

Планування (продовження)

(5) Командир планує перешкоди, щоб дезорганізовувати, зафіксувати, повернути або блокувати ворога і захистити позиції. Зустрічаючи ці перешкоди, ворог збільшує час протидії і тому збільшується вплив бронебійних вогнів.

Планування (продовження)

(6) Уся наявна вогнева підтримка є інтегрованою. Спланові вильоти CAS можуть забезпечувати швидкою і концентрованою вогневою міццю, що доставляється з повітря, у перші, вирішальні бої битви. Міномети і артилерія збільшують ефект бронебійного озброєння завдяки придушенню ворожих елементів спостереження, примушуючи ворожі броньовані сили здійснювати придушення. Штурмові гелікоптери можуть швидко зосередити бронебійне і протипіхотне озброєння. Вони можуть також забезпечувати безпеку на флангах і в інших неокупованих зонах.

ОБОРОНЯТИ УКРІППУНКТ

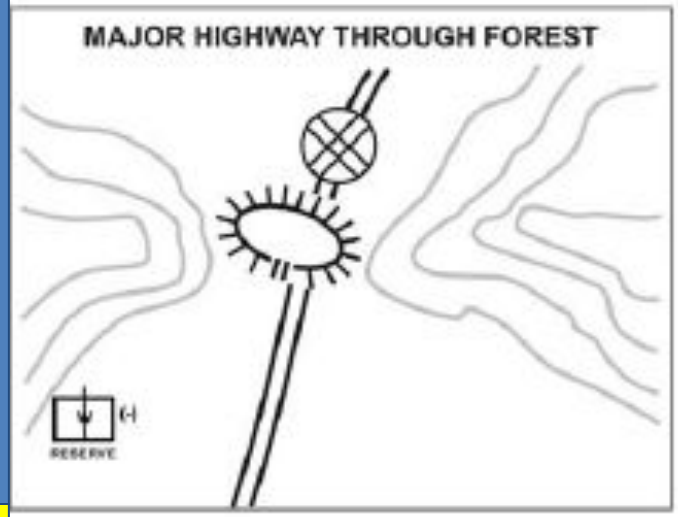

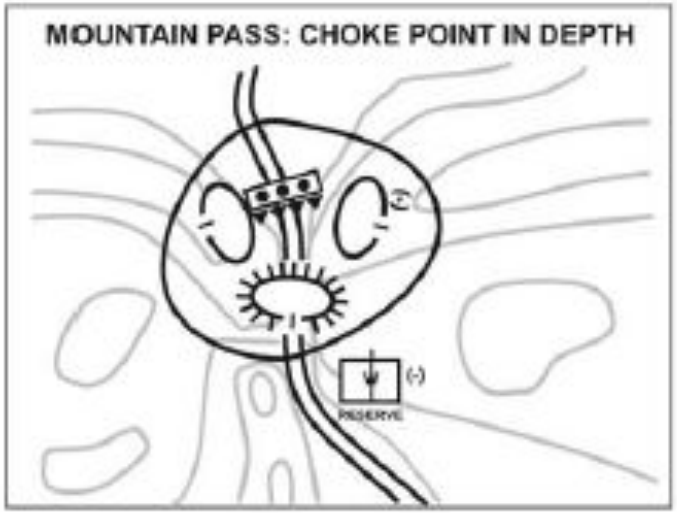
ОБОРОНЯТИ УКРІППУНКТ

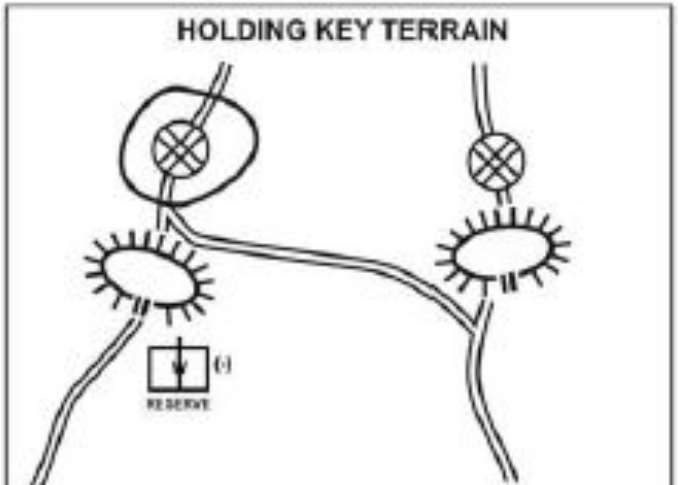
Місія створювати і захищати укріппункт припускає збереження ландшафту, щоб зупинити або перенаправити ворожі формування.

Укріппункти батальйону можуть бути встановлені в ізоляції, коли прив’язані до обмеженої території на їх флангах або на avenues of approach, прив’язаних до оборонних позицій підрозділу на флангах укріппункту.

Укріппункти можуть бути на FEBA або у глибині у MBA. Укріппункт, що обійшли, піддає ворожі фланги атакам дружніх сил всередині і ззовні укріппункту.

MAJOR HIGHWAY THROUGH FOREST
(-)
RESERVE

MOUNTAIN PASS: CHOKE POINT IN DEPTH
(-)
RESERVE

HOLDING KEY TERRAIN
(-)
RESERVE

ПЛАНУВАННЯ ОБОРОНИ УКРІППУНКТУ

Батальйон несе високі витрати у людській потузі, обладнанні, матеріалах і часі, щоб створити укріппункт. Створити оборону укріппункту займає декілька днів самовідданої праці.

Ворожа Атака

Коли ворог не може просто обійти укріппункт, підрозділу слід очікувати і бути готовим відбивати повторні атаки противника.

Укріппункт можливо буде отримувати інтенсивні артилерійські атаки і має бути підготовлений захисним прикриттям. Декілька позицій у укріппункті забезпечують оборону в глибині.

Ворожа атака

Батальйон, якому призначили місію з укріппунктом:

1. Планує рух до альтернативних позицій в укріппункті.
2. Координує з силами ззовні укріппункту, особливо силами контратаки.
3. Детально планує прямі вогні і отримує переважне право на отримання вогневої підтримки.
4. Встановлює малий резерв, щоб боротися з проникненням і, коли можливо, атакує ззовні укріппункту.

Взаємна підтримка

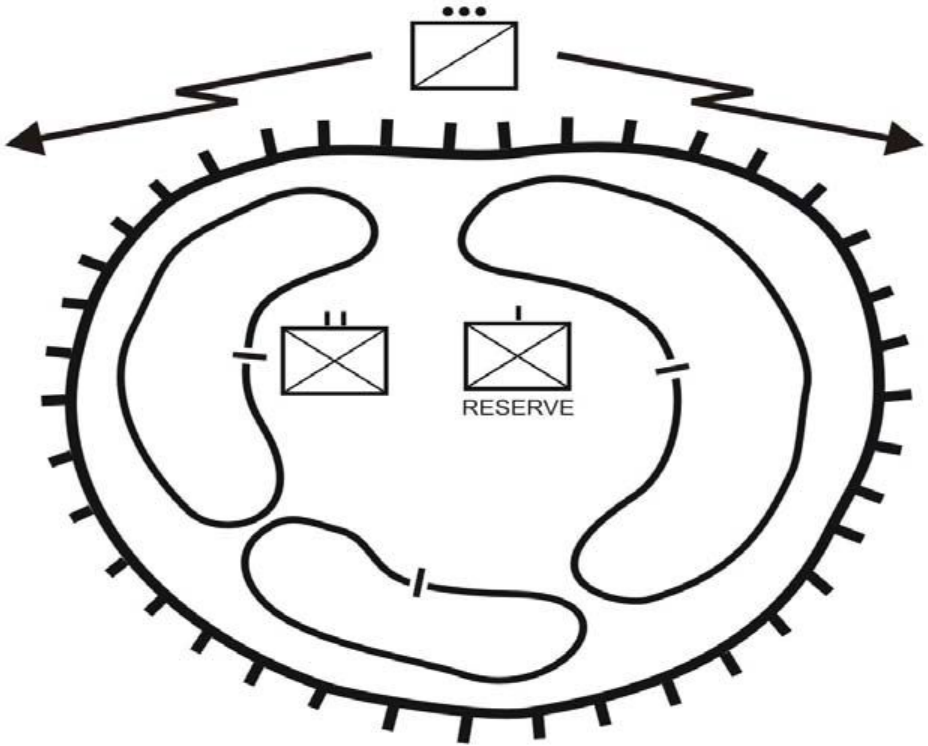
Усі позиції в укріппункті є взаємно підтримуючими. Позиціонування повинно дозволити концентрацію вогню двох або більше підрозділів в основному ЕА і запобігати ворожому ізолюванню наших позицій та дозволити їх перемогти.

Сектори вогню допомагають координувати і концентрувати вогні між позиціями.

Avenues of approach в і навколо укріппункту, які не можуть бути покриті силами в основних позиціях, повинні перебувати під наглядом і покриватися додатковими позиціями, підготовленими так детально, як дозволяє цього час.

Взаємна підтримка

Сили, що оперують ззовні укріппункту

У деяких ситуаціях, батальйон обороняється з укріппункту з силами, що оперують ззовні укріппункту. Сили безпеки можуть оперувати попереду або здійснювати економію місій сили.

Після повернення до укріппункту, силам безпеки слід охороняти другорядний avenue of approach, окупувати позицію у глибині або стати резервом.

Оцінка розгортання

Якщо це практично, бронебійні сили роти озброєння ССМ окупують позиції у глибині, щоб взяти перевагу вогню на великій відстані. Альтернативні і додаткові позиції плануються через укріппункт і АО.

Оцінка має бути дана керуванню мінометами у секції розколу, щоб забезпечувати більше покриття для батальйону і уникати зосередження того ключового озброєння у очікуванні великих об’ємів ворожих артилерійських вогнів.

Оцінка розгортання (продовження)

Бойові ешелони, з додатковими допоставками II і IV класу, розташовуються у природному укритті позиції або будівлях в укріппункті.

Поставки можуть бути заздалегідь встановлені біля основних, альтернативних і послідуючих позицій. ВСТ надає можливість підрозділам тримати основний маршрут поставок відкритим.

Сила Безпеки

Як з іншими типами оборони, командир може використати роту як частину сили безпеки, щоб забезпечити інформацію через звіти про контакт і місце.

Рота, призначена для місії безпеки охороняє АО батальйону або вздовж найбільш небезпечного avenue of approach.

Рота забезпечує:

- Раннє попередження для батальйону
- Знищує елементи ворожого recon, і
- Допомагає формувати поле бою, отже ворог направляється проти укріппункту

ПІДТРИМКА РОЗВІДКИ ДЛЯ УКРІППУНКТУ

Укріппункт відображає найвищу точку IPB S-2 і оцінку ситуації командиром. Ґрунтуючись на аналізі METT-TC, командир батальйону ідентифікує шматок землі як вирішальну територію. Цей шматок землі і є укріппунктом.

Аналіз території

S-2 проводить детальний аналіз території. На відміну від інших типів оборони, укріппункт повинен уміти оборонятися на всі 360 градусів. Як результат, аналіз території проводиться з розумінням, що ворожі наступальні операції, від інфільтрації до головної атаки, можуть проводитися з будь-якого напряму (декілька avenues of approach).

ПІДТРИМКА РОЗВІДКИ ДЛЯ УКРІППУНКТУ (продовження)

План recon і спостереження

План recon і спостереження є необхідним для ефективності укріппункту. Деякі засоби recon можуть оперувати ззовні позиції, щоб забезпечити першочергове раннє попередження. Якщо укріппункт стає оточеним, підрозділ повинен могти передбачити дії ворога і внутрішньо відповісти.

ОР, що позиціонуються ззовні позиції, повинні бути стійкими, щоб укріппункт не оточили. Підрозділу слід мати план для приведення патрулів або інших засобів recon і спостереження на позицію, всупереч ворожій присутності.

ПІДТРИМКА РОЗВІДКИ ДЛЯ УКРІППУНКТУ (продовження)

Концепція маневру

Оборона укріппункту є найбільш працемісткою операцією, яку може провести командир батальйону. Незважаючи на його статичний характер, конструкція повинна дозволяти максимальну гнучкість.

Ключем до ефективної і стійкої оборони укріппункту є мати серйозну перешкоду і план прямого та непрямого вогню, поєднаного з правильно спорудженими фортифікаціями.

Командир повинен мати особистий інтерес у поєднанні маневру, вогневої підтримки, захисту і елементів забезпечення.

Позиції

Фактична конструкція ЕА батальйону і засоби прямого вогневого контролю для укріппункту батальйону є ідентичними до тих, що обговорювалися у попередніх секціях.

Після S-2 IBP ініціює процес розвитку ЕА, вибір бойових позицій для роти, позицій захисту і забезпечення роти є першим пріоритетом командиру батальйону. Він повинен планувати для того, щоб його системи озброєнь могли вступити у бій з ворогом ефективно, вздовж найбільш очікуваного avenue of approach.

Аналіз точки зору S-2, IPB і система огородження визначає ці позиції.

Позиції (продовження)

Фактична конструкція ЕА батальйону і засоби контролю прямого вогню є ідентичними до тих, що обговорювалися у попередніх секціях.

Оцінки для розгортання систем озброєнь, однак, можуть бути різними, особливо щодо відсутності глибини в укріппункті.

В укріппункті, набагато важче досягти глибини вогню ніж в оборонних операціях АО.

Вибір оборонної позиції

Після того, як командир визначив місця, придатні для кожного типу системи озброєння, він обирає оборонні позиції для роти.

Він має деякі роздуми перед тим, як закінчить обирати позиції для оборони:

1. Скільки бойової потуги необхідно, щоб покрити ворожий avenue of approach?
2. Як можна обрати оборонні позиції, щоб вони могли відповідати на ворожі атаки з інших напрямків?
3. Який розрахунок сил і засобів для виконання завдання найкраще підходить до території і відповідає потребам безпеки батальйону?

ІНЖЕНЕРНА ПІДТРИМКА УКРІППУНКТУ

Командир підтримуючого інженерного елементу або лідер взводу супроводжує командира маневру під час recon площі укріппункту.

- Він допомагає планувати непрямий вогонь і SCATMINEs (міни для дистанційного мінування) і уповільнювати, переривати і обмежити пересування ворога, що просувається.
- Він також готує позицію, щоб зробити її фізично непрохідною для броньованих чи механізованих сил, суворо обмеженою для піших сил і щоб підвищити вбивчу силу бронебійного озброєння ССМ з перешкодами.

ІНЖЕНЕРНА ПІДТРИМКА УКРІППУНКТУ (продовження)

Командир визначає пріоритет розміщення для бойових позицій і перешкод і розподіляє засоби, необхідні для виконання місії. Укріппункти будуються від середини і назовні. Незалежно від конфігурації укріппункту, наступні необхідні завдання мають бути виконані:

- Підготувати перешкоди, щоб запобігти їх обминанню
- Розмістити перешкоди на оптимальній відстані для зброї
- Складати захищені маршрути між позиціями
- Планувати і координувати SCATMINEs

РЕЗЕРВ

У обороні укріппункту важливо зберігати резерв, який може швидко реагувати на ворожу діяльність проти позиції. Резерв може:

- Блокувати проникнення периметру ворогом
- Підсилити позицію або відділ оборони
- Контратака, щоб відновити частину укріппункту

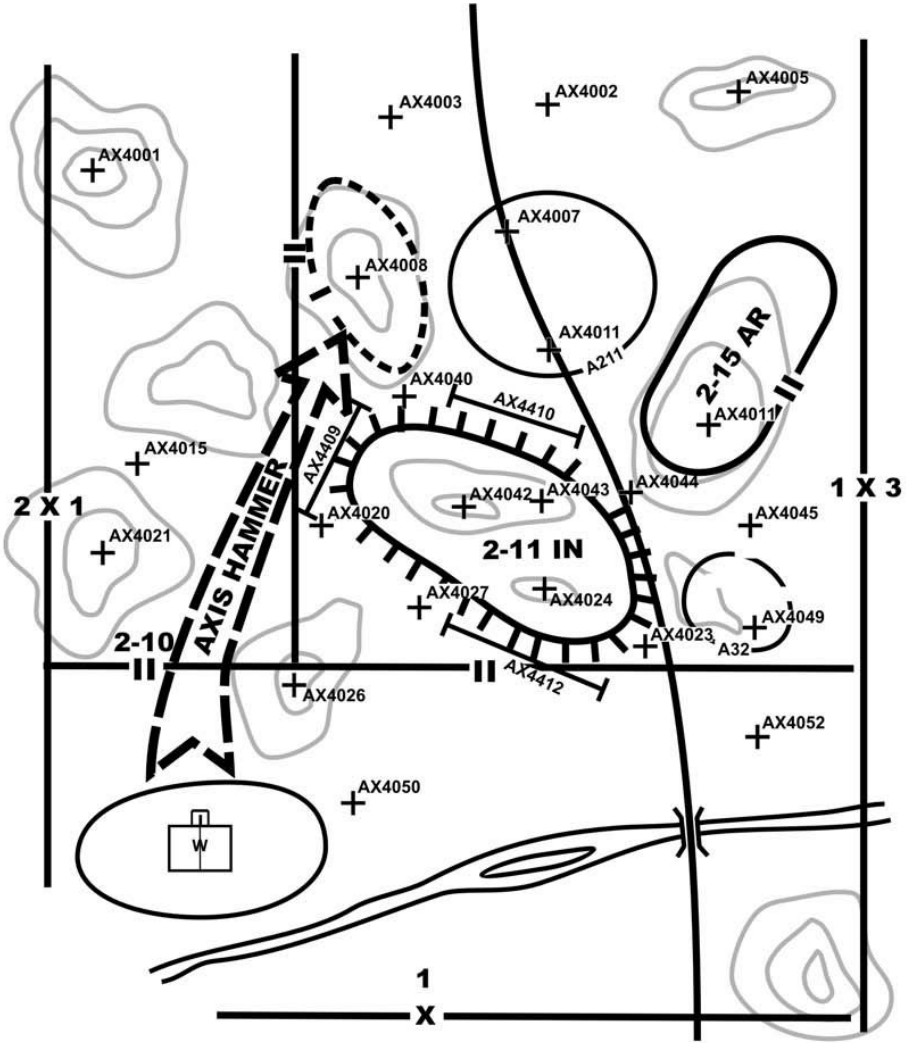
ВОГНЕВА ПІДТРИМКА УКРІППУНКТУ

Якщо ворог може досягти укріппункт значною силою, план ближчої вогневої підтримки є необхідним для цілісності і виживаності позиції.

Вогні плануються на перешкоди, близькі до позиції, навіть якщо вони є всередині безпечної дистанції. Покидання позиції може стати необхідним під час ведення бою.

Якщо вогні плануються на позицію, підрозділ може знищити ворога і переокупувати позиції для тривалої оборони. План непрямого вогню зазвичай виділяє вогні перед, у та за укріппунктом.

Вогнева підтримка із сильної позиції

Захист

Командир AD і S-2 ідентифікують позиції, щоб полегшити ведення бою з гелікоптерами та літаками.

Командир AD переконується, що інженери розташовують фактичні позиції правильно. Інженери знають, як споруджувати позиції, але «окупант» повинен переконатися, що позиція є правильно орієнтованою.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРІППУНКТУ

S-4 батальйону допомагає планувати наступні аспекти забезпечення в укріппункті:

- Запас зброї
- Медична підтримка
- Пункти до заправки
- Бойові ешелони СР

Запас зброї

S-4 перевіряє план побудови укріппункту і визначає найкращі місця, щоб запасатися боєприпасами і поставками.

Підрозділи удосконалюють план запасу зброї через розміщення менших запасів, прилеглих до озброєння групового використання. Після того, як запаси підрозділу були ідентифіковані або розміщені, S-4 батальйону розвиває план допостачання.

Запаси батальйону повинні бути розсіяні по укріппункту, щоб запобігти єдиному вибуху усього.

Медична підтримка

Медичний особовий склад повинен бути готовим евакуювати поранених з периметру до медпункту.

Медпункт є вкопаним з легким доступом для кожного підрозділу.

Медпункту слід мати доступ до забезпечення водою, генераторів і бліндажу, якщо можливо. У подовжньому укріппункті, медпункт може розділятися, щоб забезпечувати підтримку з двох місць.

Пункти дозаправки

Навіть незважаючи на те, що бойові транспортні засоби на позиції можуть бути нерухомі, вони все одно спалюють паливо на холостому ходу і при скануванні.

Батальйону слід розвинути план дозаправки для транспортних засобів роти озброєння.

Бойові ешелони СР

СТСР є зазвичай вкопаним окремо від СР батальйону. Він слугує як альтернативний СР на випадок знищення основного. Він зазвичай розташовується далеко від основного СР, але у близькості до медпункту і видів діяльності, спрямованих на забезпечення.

СТСР повинен встановити надмірні зв’язки з основним СР для того, щоб був можливим прямий зв’язок між двома HQ.

Командування і Контроль укріппункту

Командир розвиває план оборони його укріппункту, використовуючи усі можливості території. Його пункти спостереження повинні давати можливість спостерігати за битвою і він повинен мати можливість перетинати укріппункт і відповідати на атаку з будь-якого напрямку.

Системи комунікацій мають бути надлишковими. Батальйону слід використовувати усі цифрові, FM і мережеві доступні засоби. Дротяний зв’язок має бути глибоко заритий в укріппункті і давати можливість використовувати польові телефони по позиції.

Питання?

